ÜLDKOHTU OTSUS (kaheksas koda)

10. detsember 2010 [1]

Kohtuasjades T-494/08–T-500/08 ja T-509/08,

Ryanair Ltd, asukoht Dublin (Iirimaa), esindajad: advokaadid E. Vahida ja I.-G. Metaxas-Maragkidis,

hageja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: C. O'Reilly ja P. Costa de Oliveira,

kostja,

1 Kohtumenetluse keel: inglise.

mille ese on nõue tühistada komisjoni vaikimisi tehtud otsus keelata andmast hagejale juurdepääsu teatavatele dokumentidele, mis puudutavad väidetava riigiabi üle järelevalve teostamise menetlust seoses riigiabiga, mille on andnud Århusi (Taani) (kohtuasi T-494/08), Alghero (Itaalia) (kohtuasi T-495/08), Berliin-Schönefeldi (Saksamaa) (kohtuasi T-496/08), Frankfurt-Hahni (Saksamaa) (kohtuasi T-497/08), Lübeck-Blankensee (Saksamaa) (kohtuasi T-498/08), Pau-Béarni (Prantsusmaa) (kohtuasi T-499/08), Tampere-Pirkkala (Soome) (kohtuasi T-500/08) ja Bratislava (Slovakkia) (kohtuasi T-509/08) lennujaamade käitajad, ning teise võimalusena hilisemate sõnaselgete juurdepääsu keelamise otsuste tühistamise nõue,

ÜLDKOHUS (kaheksas koda),

koosseisus: kohtunikud S. Papasavvas (ettekandja) koja esimehe ülesannetes, N. Wahl ja A. Dittrich,

kohtusekretär: ametnik K. Pocheć,

arvestades kirjalikus menetluses ja 7. juuli 2010. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluste taust

1 Euroopa Ühenduste Komisjon sai aastatel 2002–2006 mitu kaebust seoses riigiabiga, mida hagejale Ryanair Ltd on väidetavalt andnud Århusi (Taani), Alghero (Itaalia), Berliin-Schönefeldi (Saksamaa), Frankfurt-Hahni (Saksamaa), Lübeck-Blankensee (Saksamaa), Tampere-Pirkkala (Soome) ja Bratislava (Slovakkia) lennujaamade käitajad.

2 Lisaks sai komisjon 26. jaanuaril 2007 Prantsuse ametiasutustelt teatise lepingute kohta, mille Pau-Béarni (Prantsusmaa) kaubandus- ja tööstuskoda oli sõlminud hageja ning viimase ühe tütarettevõtjaga.

3 Kõigil juhtudel algatas komisjon ametliku uurimismenetluse hagejale väidetavalt antud abi kontrollimiseks. Nende otsuste kokkuvõte, milles teavitati huvitatud isikuid võimalusest esitada märkusi, avaldati *Euroopa Liidu Teatajas*.

4 Hageja palus 20. juuni 2008. aasta kirjas (kohtuasi T-509/08) ja 25. juuni 2008. aasta kirjades (kohtuasjad T-494/08–T-500/08) komisjonil anda talle Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331) alusel juurdepääs toimikutele, mis puudutavad talle väidetavat Århusi, Alghero, Berliin-Schönefeldi, Frankfurt-Hahni, Lübeck-Blankensee, Pau-Béarni, Tampere-Pirkkala ja Bratislava lennujaamade käitajate antud riigiabi.

5 Hageja palus juurdepääsu eelkõige komisjoni saabunud kaebustele ja teatisele, kolmandate isikute kommentaaridele, kirjavahetusele ja muudele teadetele, mis on vahetatud komisjoni, asjaomaste liikmesriikide ning kõnealuste lennujaamade käitajate vahel, asjaomaste liikmesriikide ja lennujaamade käitajate poolt komisjonile edastatud dokumentidele ning kõigile muudele komisjoni toimikus sisalduvatele dokumentidele, sh saabunud dokumentide suhtes komisjoni läbi viidud analüüsidele, uurimustele, aruannetele, uuringutele ja vahejäreldustele, mille tulemusel on komisjon otsustanud algatada ametliku uurimismenetluse. Hageja täpsustas, et kuna tema taotlusega hõlmatavate dokumentide teatavad osad kuuluvad juurdepääsuõiguse erandite alla, siis palub ta asjaomaste dokumentide neid osi, mis asjaomaste erandite alla ei kuulu.

6 Komisjon keelas 10. juuli 2008. aasta (kohtuasi T-509/08), 15. juuli 2008. aasta (kohtuasi T-499/08), 17. juuli 2008. aasta (kohtuasjad T-496/08, T-498/08 ja T-500/08),

22. juuli 2008. aasta (kohtuasjad T-494/08 ja T-497/08) ja 24. juuli 2008. aasta kirjades (kohtuasi T-495/08) juurdepääsu asjaomastes taotlustes nimetatud dokumentidele, v.a ametliku uurimismenetluse algatamise otsused, mis avaldati *Euroopa Liidu Teatajas*.

7 Hageja palus 11. augustil 2008 (kohtuasi T-509/08) ja 25. augustil 2008 (kohtuasjad T-494/08–T-500/08) registreeritud kordustaotlustes komisjonil need keelamisotsused läbi vaadata ning anda talle esialgsetes taotlustes osutatud dokumentidele juurdepääs.

8 Komisjon andis 2. septembri 2008. aasta (kohtuasi T-509/08) ja 15. septembri 2008. aasta (kohtuasjad T-494/08–T-500/08) kirjades (edaspidi „esimesed tähtaja pikendamise kirjad") hagejale teada, et tal ei olnud võimalik kogu juurdepääsutaotluste nõuetekohasuse analüüsimiseks vajalikku teavet kokku koguda ning lõplikke otsuseid langetada. Seetõttu pikendas komisjon igas asjas vastamise tähtaega 15 tööpäeva võrra.

9 Komisjon teavitas 23. septembri 2008. aasta (kohtuasi T-509/08) ja 6. oktoobri 2008. aasta (kohtuasjad T-494/08–T-500/08) (edaspidi „teised tähtaja pikendamise kirjad") kirjadega hagejat sellest, et tal ei ole tähtaja pikendamisest hoolimata võimalik lõplikke otsuseid langetada ning et ta teeb kõik endast oleneva, et anda võimalikult kiiresti lõplikud vastused.

10 Komisjon andis 26. septembri 2008. aasta kirjas (kohtuasi T-509/08), 8. oktoobri 2008. aasta kirjas (kohtuasi T-495/08), 9. oktoobri 2008. aasta kirjas

(kohtuasi T-494/08), 23. oktoobri 2008. aasta kirjas (kohtuasi T-499/08), 31. oktoobri 2008. aasta kirjas (kohtuasi T-500/08), 20. novembri 2008. aasta kirjas (kohtuasi T-496/08), 6. jaanuari 2009. aasta kirjas (kohtuasi T-498/08) ja 18. veebruari 2009. aasta kirjas (kohtuasi T-497/08) (edaspidi „sõnaselged otsused") hagejale teada, et ta keelab viimasele juurdepääsu taotletavatele dokumentidele, v.a: a) kolm Taani ametiasutuste tähtaja pikendamise taotlust (kohtuasi T-494/08); b) kaks Itaalia ametiasutuste esitatud tähtaja pikendamise elektronkirja ning kaks komisjoni kirja, millega tähtaega pikendati (kohtuasi T-495/08); c) kolm Saksa ametiasutuste tähtaja pikendamise taotlust ja neli komisjoni vastust, millega need taotlused rahuldati (kohtuasi T-496/08); d) komisjoni vastus, millega Saksa ametiasutuste tähtaja pikendamise taotlus rahuldati (kohtuasi T-497/08); e) kaks Saksa ametiasutuste tähtaja pikendamise taotlust ja kolm komisjoni vastust, millega need taotlused rahuldati (kohtuasi T-498/08); f) Prantsuse ametiasutuste tähtaja pikendamise taotlus ja komisjoni kiri, millega see taotlus rahuldati (kohtuasi T-499/08); g) kaks Soome ametiasutuste tähtaja pikendamise taotlust ja kaks komisjoni kirja, millega need taotlused rahuldati (kohtuasi T-500/08) ja h) kaks Slovakkia ametiasutuste tähtaja pikendamise taotlust (kohtuasi T-509/08).

11 Komisjon leidis sisuliselt, et ülejäänud hageja taotlustega hõlmatavad dokumendid kuuluvad tervikuna määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandas taandes (kontrollimiste, uurimise või audiitorkontrolli eesmärki puudutav erand) ning määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 esimeses lõigus (otsustamisprotsessi kaitse erand küsimuses, milles ei ole veel otsust tehtud) esitatud erandi kohaldamisalasse. Lisaks leidis komisjon, et teatavad dokumendid kuuluvad ka määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimeses taandes (ärihuvide kaitse erand), artikli 4 lõike 3 teises lõigus (otsustamisprotsessi kaitse pärast otsuse tegemist) ning kohtuasjades T-494/08, T-496/08, T-497/08, T-499/08 ja T-500/08 artikli 4 lõike 2 teises taandes (õigusnõustamise kaitse erand) ette nähtud erandite kohaldamisalasse. Komisjon leidis ka, et dokumentide avaldamine ei teeni ühtki ülekaalukat üldist huvi ning et osaline juurepääs ei ole võimalik, kuivõrd kõikidele dokumentidele tervikuna on kohaldatavad vähemalt kaks erandit.

Menetlus ja poolte nõuded

12 Hageja esitas käesolevad hagiavaldused, mis saabusid Üldkohtu kantseleisse 7. novembril 2008 (kohtuasi T-509/08) ja 14. novembril 2008 (kohtuasjad T-494/08–T-500/08).

13 Pärast seda, kui komisjon oli otsesõnu oma otsustest teada andnud, palus hageja 22. detsembri 2008. aasta, 9. jaanuari 2009. aasta ja 20. veebruari 2009. aasta kirjades luba vastavalt kohtuasjades T-496/08, T-498/08 ja T-497/08 esitatud nõudeid ja väiteid muuta. Üldkohus andis 29. jaanuaril 2009 ja 26. märtsil 2009 talle selleks loa.

14 Hageja palus 14. augusti 2009. aasta kirjas, et liidetaks kohtuasjad T-494/08, T-495/08, T-496/08, T-497/08, T-498/08, T-499/08, T-500/08 ja T-509/08 ning et rakendataks menetlust korraldavaid meetmeid.

15 Üldkohtu kaheksanda koja esimehe 14. oktoobri 2009. aasta määrusega liideti kohtuasjad suulise menetluse huvides.

16 Üldkohtu kaheksanda koja esimees nägi 25. novembri 2009. aasta määrusega Üldkohtu kodukorra artikli 65 punkti b, artikli 66 lõike 1 ja artikli 67 lõike 3 kolmanda lõigu alusel ette, et komisjon peab esitama kõigi nende dokumentide ärakirjad, millele juurdepääsu ta oli keelanud. See taotlus rahuldati.

17 Üldkohus esitas 12. märtsi 2010. aasta kirjas kodukorra artiklis 64 ette nähtud menetlust korraldavate meetmete raames pooltele kirjalikke küsimusi, millele viimased vastasid ettenähtud tähtaja jooksul.

18 Võttes arvesse, et käesolevas kohtuasjas on tõstatatud sama tõlgendamisküsimus kui Euroopa Kohtu menetletud kohtuasjas C-139/07 P: komisjon *vs.* Technische Glaswerke Ilmenau, peatas Üldkohtu kaheksanda koja esimees pärast poolte ärakuulamist 12. aprilli 2010. aasta määrusega menetluse Euroopa Kohtu põhikirja artikli 54 kolmanda lõigu ning kodukorra artikli 77 punkti a alusel kuni Euroopa Kohtu otsuse kuulutamiseni.

19 Euroopa Kohus tegi kohtuasjas C-139/07 P: komisjon *vs.* Technische Glaswerke Ilmenau (EKL 2010, lk I-5885) otsuse 29. juunil 2010.

20 Poolte kohtukõned ja vastused Üldkohtu esitatud küsimustele kuulati ära 7. juuli 2010. aasta kohtuistungil. Pooled esitasid oma märkused ka eespool viidatud kohtuotsuse komisjon *vs.* Technische Glaswerke Ilmenau ning selle tagajärgede kohta käesolevatele kohtuasjadele.

21 Olles selles küsimuses kuulanud kodukorra artikli 50 kohaselt kohtuistungil pooled ära, leidis Üldkohus, et kohtuasjad T-494/05–T-500/08 ja T-509/08 tuleb lõpliku kohtuotsuse huvides liita.

22 Hageja palub Üldkohtul:

– ühelt poolt tühistada vaikimisi tehtud otsused ning teiselt poolt tunnistada asjades T–494/08, T–495/08, T–496/08, T–498/08, T–499/08, T–500/08 ja T-509/08 tehtud sõnaselged otsused õigustühiseks ning sedastada, et asjas T–497/08 tehtud sõnaselgel otsusel puuduvad õiguslikud tagajärjed;

– teise võimalusena tühistada sõnaselged otsused;

– mõista kohtukulud välja komisjonilt.

23 Komisjon palub Üldkohtul:

– jätta hagid vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata niivõrd, kuivõrd nendega palutakse väidetavad sõnaselged otsused tühistada;

– jätta hagid põhjendamatuse tõttu rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

1. *Esimene nõue, millega palutakse ühelt poolt tühistada vaikimisi tehtud otsused ning teiselt poolt tunnistada asjades T–494/08, T–495/08, T–496/08, T–498/08, T-499/08, T–500/08 ja T-509/08 tehtud sõnaselged otsused õigustühiseks ning sedastada, et asjas T–497/08 tehtud sõnaselgel otsusel puuduvad õiguslikud tagajärjed*

Poolte argumendid

24 Hageja leiab, et esimesed tähtaja pikendamise kirjad rikuvad määruse nr 1049/2001 artikli 8 lõiget 2, kuna esiteks saadeti need viimasel määruse nr 1049/2001 artikli 8 lõikes 1 ette nähtud tähtaja päeval (edaspidi „esialgne tähtaeg") ning teiseks ei ole neis esitatud üksikasjalikku põhjendust. Seetõttu leiab ta, et komisjoni vaikimisi tehtud otsus keelata dokumentidele juurdepääs tehti siis, kui oli möödunud esialgne tähtaeg.

25 Hageja lisab, et isegi kui esimesi tähtaja pikendamise kirju tuleb pidada piisavaks, et pikendada esialgset tähtaega, ei ole enne asjaomase pikendatud tähtaja möödumist igal juhul tehtud ühtki sõnaselget otsust. Hageja järeldab sellest, et kuna komisjon

ei ole määruse nr 1049/2001 artiklis 8 ette nähtud tähtaja jooksul sõnaselget vastust andnud, siis keelati dokumentidele juurdepääs vaikimisi tehtud otsustega.

26 Hageja väidab, et tal on vaikimisi tehtud otsuste tühistamise suhtes huvi. Sõnaselged otsused puuduvad või kõige enam on need vaikimisi tehtud otsuste kinnitused ning seega puudub neil täiendav õiguslik mõju. Selleks et sõnaselged otsused ei oleks üksnes kinnitavad otsused, oleks hageja sõnul pidanud nende sisu olema eitavast vastusest oluliselt erinev. Käesoleval juhul ei ole see aga nii.

27 Hageja väidab, et tal on vaikimisi tehtud otsuste peale hagi esitamiseks põhjendatud huvi takistada seda, et komisjon rikub tulevikus uuesti kohustust vastata ettenähtud tähtaegade jooksul, ning kaitsta dokumentide juurepääsu taotlejate õiguskindlust.

28 Komisjon leiab, et esimestes tähtaja pikendamise kirjades esitatud selgitusest täiesti piisab, et hageja saaks aru, mis põhjusel ei olnud komisjonil võimalik esialgseks tähtajaks vastata. Seega ei rikkunud ta esialgset tähtaega pikendades määruse nr 1049/2001 artikli 8 lõiget 2.

29 Komisjon möönab, et seejärel ei olnud tal võimalik pikendatud tähtajaks lõplikku vastust anda. Siiski leiab ta, et arvestades kaheksat dokumentidele juurdepääsu taotlust, mille hageja korraga esitas, ning eesmärki ühitada taotleja huvid hea halduse

põhimõttega, oli tal õigus määruse nr 1049/2001 artiklites 7 ja 8 ette nähtud rangeid tähtaegu pikendada ning taotlusi uurida mõistliku tähtaja jooksul.

30 Käesoleval juhul leiab komisjon, et ta on ajavahemikul 8. oktoobrist 2008 kuni 18. veebruarini 2009 tehtud kaheksa sõnaselge otsusega nõuetekohaselt arvestanud menetlusse astuja huviga. Seetõttu leiab ta, et hagide esitamise kuupäeva seisuga ei esinenud ühtki vaikimisi tehtud otsust, mis võiks olla hagi ese.

31 Isegi kui eeldada vaikimisi tehtud otsuste olemasolu, leiab komisjon, et nende aktide peale esitatud hagid on vastuvõetamatud, kuna vaikimisi tehtud otsused asendati sõnaselgete otsustega. Seega puudub hagejal põhjendatud huvi esitada hagi vaikimisi tehtud otsuste peale, kuna nende tühistamine ei too talle kasu. Vaikimisi tehtud otsuste tühistamine võib tuua kaasa üksnes selle, et komisjoni kohustatakse tegema samade dokumentide kohta sõnaselged otsused, mis käesolevas asjas on juba aset leidnud.

32 Komisjon väidab, et sõnaselged otsused ei ole vaikimisi tehtud otsuseid kinnitavad otsused, kuivõrd nendega uuritakse taas kord hageja olukorda, põhjendatakse teatavate taotletud dokumentidele juurdepääsu keelamist ning antakse juurdepääs teatavatele dokumentidele.

Üldkohtu hinnang

33 Kõigepealt tuleb märkida, et määruse nr 1049/2001 artikkel 8 sätestab:

„1. Kordustaotlus lahendatakse viivitamata. 15 tööpäeva jooksul alates sellise taotluse registreerimisest lubab institutsioon juurdepääsu taotletud dokumendile ja tagab selle juurdepääsu kõnealuse ajavahemiku jooksul vastavalt artiklile 10 või siis esitab kirjalikus vastuses osalise või täieliku keeldumise põhjused. Osalise või täieliku keeldumise korral teavitab institutsioon taotlejat tema käsutuses olevatest õiguskaitsevahenditest, nimelt võimalusest algatada kohtumenetlus institutsiooni vastu ja/või esitada kaebus ombudsmanile kooskõlas EÜ […] artiklitega vastavalt 230 ja 195.

2. Erandjuhtudel, näiteks kui taotlus käsitleb väga pikka dokumenti või väga paljusid dokumente, võib lõikes 1 sätestatud tähtaega pikendada 15 tööpäeva võrra, tingimusel et taotlejale teatatakse sellest ette ja esitatakse selle üksikasjalik põhjendus.

3. Kui institutsioon ettenähtud tähtaja jooksul ei vasta, loetakse see eitavaks vastuseks ja see annab taotlejale õiguse algatada institutsiooni vastu kohtumenetlus ja/või esitada kaebus ombudsmanile EÜ asutamislepingu vastavate sätete alusel."

34 Mis puutub kõigepealt komisjoni esimesse vastuse andmise tähtaja pikendamise kehtivusse, siis tuleb märkida, et sama taotleja esitas komisjonile omavahel seotud kohtuasjades kaheksa juurdepääsutaotlust kokku 377 dokumendi kohta peaaegu korraga. Seega käsitlesid taotlused suurt dokumentide arvu.

35 Teiseks tuleb märkida, et komisjon esitas esimesed tähtaja pikendamise kirjad hagejale faksiga esialgse tähtaja viimasel päeval.

36 Kolmandaks tuleb märkida, et komisjon selgitas esimestes tähtaja pikendamise kirjades, et asjaomaste taotluste töötlemine on pooleli, kuid tal ei ole olnud võimalik kokku koguda kõiki lõpliku otsuse tegemiseks vajalikke dokumente. Komisjon meenutas kohtuasjadega T-494/08–T-500/08 seoses ka seda, et hageja oli esitanud seitse dokumentidele juurdepääsu kordustaotlust korraga. Neil tingimustel oli hagejal võimalik aru saada iga kohtuasja pikendamise konkreetsetest põhjustest. Seega on põhjendus piisavalt üksikasjalik.

37 Kõike eeltoodut arvestades tuleb järeldada, et esimesed tähtaja pikendamise kirjad on kooskõlas määruse nr 1049/2001 artikli 8 lõikes 2 ette nähtud nõuetega ning seega on nendega esialgset tähtaega pikendatud 15 tööpäeva võrra nõuetekohaselt, nii et esialgse tähtaja möödumisel ei olnud vaikimisi tehtud otsust langetatud.

38 Mis puutub teistesse tähtaja pikendamise kirjadesse, siis tuleb märkida, et määruse nr 1049/2001 artikli 8 alusel võis komisjon esialgset tähtaega pikendada üksnes üks kord ning et selle pikendatud tähtaja möödumisel langetati vaikimisi tehtud juurdepääsu keelamise otsus.

39 Selles osas tuleb märkida, et määruse nr 1049/2001 artikli 8 lõikes 1 ette nähtud tähtaeg on kohustuslik (vt selle kohta Üldkohtu 19. jaanuari 2010. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-355/04 ja T-446/04: Co-Frutta *vs*. komisjon, EKL 2010, lk II-1, punktid 60 ja 70) ning seda ei saa juhul, kui määruse nr 1049/2001 artikli 8 lõikes 2 ette nähtud tingimused ei ole täidetud, pikendada, vastasel juhul võetakse asjaomaselt artiklilt igasugune kasulik mõju, kuna taotleja ei teaks enam, millisest kuupäevast alates võib ta asjaomase määruse artikli 8 lõikes 3 ette nähtud hagi või kaebust esitada (vt analoogia alusel Euroopa Kohtu 21. aprilli 2005. aasta otsus kohtuasjas C-186/04: Housieaux, EKL 2005, lk I-3299, punkt 26).

40 Seetõttu ei saanud teiste tähtaja pikendamise kirjadega asjaomaseid tähtaegu pikendada. Seega tuleb igas kohtuasjas komisjoni vastuse puudumist pikendatud tähtaja möödumisel lugeda vaikimisi tehtud juurdepääsu keelamise otsuseks.

41 Siiski tuleb meenutada, et vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale on füüsilise või juriidilise isiku esitatud tühistamishagi vastuvõetav üksnes siis, kui hagejal on huvi vaidlustatud akti tühistamise vastu (vt eespool viidatud kohtuotsus Co-Frutta *vs.* komisjon, punkt 40 ja seal viidatud kohtupraktika).

42 Hagejal peab olema põhjendatud huvi hagi eseme vastu juba hagi esitamisel, vastasel juhul on hagi vastuvõetamatu (eespool viidatud kohtuotsus Co-Frutta *vs*. komisjon, punkt 41).

43 Lisaks peab põhjendatud huvi säilima kohtuotsuse tegemiseni, vastasel juhul võidakse asjas kohtuotsust mitte teha, mis eeldab, et hagi peab selle esitajale tooma lõpptulemuse kaudu kasu (vt eespool viidatud kohtuotsus Co-Frutta *vs.* komisjon, punkt 43 ja seal viidatud kohtupraktika).

44 Kui hagejal kaob põhjendatud huvi menetluse käigus, siis ei saa Üldkohtu sisulistes küsimustes tehtud otsus tuua talle mingit kasu (vt eespool viidatud kohtuotsus Co-Frutta *vs.* komisjon, punkt 44 ja seal viidatud kohtupraktika).

45 Esiteks tuleb käesoleval juhul märkida seoses niisuguste otsuste tühistamistaotlusega, mis on vaikimisi tehtud pärast pikendatud tähtaja möödumist, et nimetatud sõnaselgete otsuste tegemisega tühistas komisjon tegelikult oma varasemad vaikimisi tehtud otsused (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus Co-Frutta *vs.* komisjon, punkt 45).

46 Vaikimisi tehtud otsuste võimaliku tühistamise korral vormivea tõttu jääb üle üksnes sõnaselgete otsustega identsete otsuste vastuvõtmine. Peale selle ei ole vaikimisi tehtud otsuse peale esitatud hagi läbivaatamine põhjendatav eesmärgiga vältida ettenähtava rikkumise kordumist Euroopa Kohtu 7. juuni 2007. aasta otsuse kohtuasjas C-362/05 P: Wunenburger *vs.* komisjon (EKL 2007, lk I-4333) punkti 50 tähenduses ega eesmärgiga lihtsustada vajaduse korral kahju hüvitamise hagi esitamist, kuna need eesmärgid on saavutatavad sõnaselgete otsuste peale esitatud hagi läbivaatamisega (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus Co-Frutta *vs.* komisjon, punkt 46 ja seal viidatud kohtupraktika).

47 Sellest tuleneb, et kohtuasjades T-494/08, T-495/08, T-499/08, T-500/08 ja T-509/08 esitatud hagid on vastuvõetamatud niivõrd, kuivõrd need on suunatud eespool punktis 40 nimetatud asjaomaste vaikimisi tehtud otsuste peale, kuna enne asjaomaste hagide esitamist tehtud sõnaselgete otsuste tõttu, mille tühistamist palutakse teise võimalusena, ei olnud hagejal põhjendatud huvi esitada hagi vaikimisi tehtud otsuste peale.

48 Samuti puudub vajadus otsustada hagide üle kohtuasjades T-496/08, T-497/08 ja T-498/08, kuivõrd need on suunatud asjaomaste vaikimisi tehtud otsuste vastu, kuna hagejal ei ole pärast hagide esitamist vastu võetud sõnaselgete otsuste tõttu, mille tühistamist ta palub teise võimalusena, enam põhjendatud huvi esitada nende otsuste peale hagi.

49 Teiseks, mis puutub sõnaselgete otsuste väidetavasse õigustühisusse, siis tuleb meenutada, et õigusakti saab pidada õigustühiseks vaid juhul, kui sellel on eriti suured ja ilmsed puudused (Euroopa Kohtu 26. veebruari 1987. aasta otsus kohtuasjas 15/85: Consorzio Cooperative d'Abruzzo *vs.* komisjon, EKL 1985, lk 1005, punkt 10). Institutsioonide akti õigustühiseks tunnistamisega kaasnevate tagajärgede tõsidus nõuab, et õiguskindluse tõttu on see võimalik vaid kõige ekstreemsematel juhtudel (Euroopa Kohtu 15. juuni 1994. aasta otsus kohtuasjas C-137/92 P: komisjon *vs.* BASF jt, EKL 1994, lk I-2555, punkt 50, ja 8. juuli 1999. aasta otsus kohtuasjas C-199/92 P: Hüls *vs.* komisjon, EKL 1999, lk I-4287, punkt 86).

50 Käesoleval juhul ei mineta komisjon ainuüksi asjaolu tõttu, et vaidlustatud sõnaselged otsused tehti pärast määruse nr 1049/2001 artiklis 8 ette nähtud tähtaega, selle tähtaja möödumise tagajärjena otsuse vastuvõtmise pädevust (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus Co-Frutta *vs.* komisjon, punktid 56–59). Lisaks ilmneb käesoleva kohtuotsuse punktidest 53–103, et sõnaselgetel otsustel ei ole vigu.

51 Seega tuleb sõnaselgete otsuste õigustühiseks tunnistamise nõuded jätta läbi vaatamata. Samuti tuleneb käesoleva kohtuotsuse punktidest 45–50, et nõue sedastada, et asjas T–497/08 tehtud sõnaselgel otsusel puuduvad õiguslikud tagajärjed, tuleb jätta läbi vaatamata.

52 Kõigest eeltoodust tuleneb, et esimene nõue tuleb jätta läbi vaatamata.

2. *Teine nõue, millega palutakse sõnaselged otsused tühistada*

53 Hageja palub teise võimalusena sõnaselged otsused tühistada, tuginedes kahele väitele, millest esimeses viitab ta määruse nr 1049/2001 artikli 4 ning teises põhjendamiskohustuse rikkumisele.

Esimene väide, milles viidatakse määruse nr 1049/2001 artikli 4 rikkumisele

54 Hageja väidab selle väite toetuseks, et osutatud erandite rakendamisel ei viinud komisjon läbi dokumentide individuaalset ja konkreetset uurimist, ta ei tõendanud, et nende avaldamine tõesti kahjustaks asjaomaste eranditega kaitstavaid huve, ning ta ei ole arvestanud nende avaldamist põhjendavat ülekaalukat üldist huvi. Peale selle

heidab hageja komisjonile ette, et ta ei andnud asjaomastele dokumentidele osalist juurdepääsu.

55 Selles osas peab Üldkohus sobilikuks lahendada kõigepealt küsimus, mis puudutab uurimise eesmärgiga seotud erandi kohaldamist komisjoni poolt.

Määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandas taandes ette nähtud uurimise eesmärki puudutav erand

– Poolte argumendid

56 Hageja leiab, et määruses nr 1049/2001 sätestatud juurdepääsuõigus on põhimõte ning et selle erandeid tuleb tõlgendada rangelt. Ta märgib, et asjaomane juurdepääsuõigus peab võimaldama riigiabi valdkonnas koostatud uurimistoimiku avaldamist ka siis, kui taotleja on väidetava riigiabi saaja.

57 Hageja väidab, et juurdepääsutaotluse töötlemisel ning eelkõike võimalikul määruse nr 1049/2001 artiklis 4 ette nähtud erandite rakendamisel tuleb – v.a juhul, kui vastavate eriasjaolude tõttu peab juurdepääsu ilmselgelt keelama või selle andma – läbi viia individuaalne ja konkreetne uurimine. See võib olla nii näiteks juhul, kui teatavad

dokumendid on tervikuna ilmselgelt juurdepääsuõiguse erandiga hõlmatud või kui need on hoopis tervikuna ilmselgelt juurdepääsetavad või kui komisjon on neid dokumente sarnastel asjaoludel konkreetselt ja individuaalselt juba hinnanud.

58 Hageja sõnul rikkus komisjon õigusnormi, kui ta ei uurinud taotletavaid dokumente individuaalselt ja konkreetselt olukorras, kus uurimata jätmist ei õigustanud ükski konkreetne asjaolu. Hageja sõnul ei kujuta konkurentsieeskirjade kohaldamine ega pooleliolev uurimine endast erilisi asjaolusid, mis lubavad läbi viia üldise uurimise.

59 Hageja leiab, et komisjon piirdus haldustoimikute abstraktse ja üldise uurimisega ega osutanud juurepääsuõiguse erandite kohaldamise põhjendamiseks konkreetsetele dokumentidele ja nende sisule.

60 Mis puutub konkreetselt määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandas taandes ette nähtud uurimise eesmärki puudutavasse erandisse, siis leiab hageja, et komisjoni selgitused selle kohta, miks kohaldada asjaomast erandit peaaegu kõikidele taotletud dokumentidele, on ähmased, kordavad, üldsõnalised ning võiksid olla kohaldatavad mis tahes uurimistoimikule riigiabi või mõnes muus valdkonnas.

61 Peale selle põhinevad komisjoni argumendid määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandas taandes käsitletud uurimise eesmärgi vääral tõlgendusel. Taotletud

dokumentide avaldamine täidaks asjaomast eesmärki, võimaldades kolmandatel isikutel arvestada oma märkuste esitamisel komisjoni käsutuses oleva teabega.

62 Peale selle leiab hageja komisjoni esitatud argumentidega seoses, et oht kahjustada dokumentidele juurdepääsuga asjaomase uurimise eesmärki on üksnes hüpoteetiline ega tundu mõistlikult ettenähtav.

63 Eelkõige leiab hageja, et teatavad dokumendid võidi talle edastada komisjoniga koostööd tegevate liikmesriikide või lennujaamade käitajate usaldust ohtu seadmata.

64 Nii leiab hageja, et järgmised dokumendid võis talle tervikuna edastada: kohtuasjas T-494/08 kolm komisjoni kirja, mis saadeti vastuseks sõnaselgele otsusele lisatud kirjadele; kohtuasjas T-495/08 Itaalia ametiasutuste 30. juuli 2004. aasta tähtaegade pikendamise taotlus ning kaebuse esitaja ja komisjoni vahel vahetatud dokumendid, mida mainiti juba Üldkohtu 10. mai 2006. aasta otsuses kohtuasjas T-395/04: Air One *vs*. komisjon (EKL 2006, lk II-1343); kohtuasjas T-496/08 Saksa ametiasutuste asjaomane taotlus, millega vastati 22. aprilli 2008. aasta tähtaja pikendamise kirjale; kohtuasjas T-497/08 Saksa ametiasutuste tähtaegade pikendamise taotlus, millega vastati 18. veebruari 2009. aasta sõnaselge otsusele lisatud kirjale; kohtuasjas T-498/08 Saksa ametiasutuste taotlus, millega vastati 21. novembri 2007. aasta tähtaja pikendamise kirjale; kohtuasjas T-499/08 kirjavahetus, mis puudutab Pau-Béarni tööstus- ja kaubanduskoja esimehe ja komisjoni vahelist nõupidamist; kohtuasjas T-500/08 [A.] poolt 24. märtsil 2003 teatavatele lennufirmadele saadetud kiri; kohtuasjas T-509/08

kirjavahetus, mis puudutab konfidentsiaalse teabe kustutamist ametliku uurimismenetluse algatamise otsuses. Hageja kahtlustab, et haldustoimikutes, millele tal peaks olema juurdepääs, on muid sarnaseid dokumente.

65 Hageja lisab, et igas kohtuasjas peaks vähemalt osaliselt saama talle edastada lennujaamade käitajate või muude kolmandate isikute märkusi, ilma et see mõjutaks uurimist.

66 Hageja märkis kohtuistungil, et arvestades eespool punktis 64 loetletud dokumentide kohta esitatud asjaolusid, on ta tõendanud, et taotletud dokumendid ei ole hõlmatud üldise eeldusega, et põhimõtteliselt kahjustaks nende avaldamine uurimise eesmärki. Hageja märkis ka seda, et tema arvates ei ole nimetatud eeldus komisjoni sisedokumentidele kohaldatav.

67 Hageja sõnul on keeruline tõendada, et eespool punktis 63 viidatud eeldus ei hõlma teatavat dokumenti, kuivõrd taotlejal ei ole juba sellesama taotluse esitamise tõttu komisjoni haldustoimikute sisule juurdepääsu. Seetõttu palus ta Üldkohtul teha kindlaks, kas haldustoimikutes, millele juurdepääsu ta taotles, on muid eespool punktis 64 osutatud dokumentide sarnaseid dokumente.

68 Lõpuks leiab hageja, et dokumentidele juurdepääsu andmine talle teenib kaht ülekaalukat üldist huvi. Ta osutab ühelt poolt põhiõigustele, nagu kaitseõigused ja õigus õiglasele haldusmenetlusele üldisemalt, ning teiselt poolt avalikkuse ja läbipaistvuse põhimõtetele, mida käsitletakse asutamispingus, ning määruse nr 1049/2001 väidetavas eesmärgis „rakendada võimalikult täieulatuslikult ellu avalikkuse õigus juurde pääseda dokumentidele”. Tema sõnul on hagi lennutranspordi tarbijate huvides, mis

kujutab endast üldist huvi. Hageja märgib ka seda, et miski kohtupraktikas ei näita, et avalikkuse ja läbipaistvuse põhimõtted pole kohaldatavad muudes menetlustes peale nende, milles institutsioonid tegutsevad seadusandjana.

69 Komisjon palub jätta kõik need nõuded läbi vaatamata.

– Üldkohtu hinnang

70 Määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandas taandes ette nähtud erandi tõlgendamisel peab võtma arvesse asjaolu, et teistel huvitatud isikutel peale asjaomase liikmesriigi ei ole riigiabi üle järelevalve teostamise menetluse raames õigust tutvuda komisjoni haldustoimiku dokumentidega, ja tunnustama sellest tulenevalt üldise eelduse olemasolu, mille kohaselt kahjustab haldustoimiku dokumentide avaldamine põhimõtteliselt uurimise eesmärki (eespool viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Technische Glaswerke Ilmenau, punkt 61).

71 Nii võib komisjon määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmanda taande alusel keelata juurdepääsu kõikidele riigiabi üle järelevalve teostamise menetluse dokumentidele, ilma et neid dokumente tuleks eelnevalt konkreetselt ja individuaalselt hinnata (eespool viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Technische Glaswerke Ilmenau, punkt 67).

72 Selline eespool punktis 70 viidatud üldine eeldus (edaspidi „üldine eeldus") ei välista huvitatud isikute õigust tõendada, et vaidlusalune dokument, mille avaldamist on taotletud, ei ole asjaomase eeldusega hõlmatud, ja et esineb ülekaalukas üldine huvi, mis õigustab selle avaldamist määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 alusel (eespool viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Technische Glaswerke Ilmenau, punkt 62).

73 Käesoleval juhul tuleb esiteks märkida, et kuigi teatavad dokumendid on määratletud või klassifitseeritud liikidesse, käsitlevad hageja taotlused tegelikult mitme lennujaama käitaja antud väidetava riigiabi üle järelevalve teostamise menetluse haldustoimikuid tervikuna. Põhimõtteliselt hõlmab taotletavaid dokumente seega üldine eeldus.

74 Mis puutub hageja argumenti, et üldine eeldus komisjoni sisedokumente ei hõlma, siis tuleb märkida, et eespool viidatud kohtuotsuses komisjon *vs.* Technische Glaswerke Ilmenau kohaldas Euroopa Kohus üldist eeldust komisjoni sisedokumente sisaldavatele haldustoimikutele. Seega tuleb hageja argument tagasi lükata.

75 Teiseks tuleb märkida, et kordustaotlustes otsesõnu ja individuaalselt määratletud dokumentide osas, nagu kaebused ja Prantsuse ametiasutuste teatis (kohtuasi T-499/08), ei ole hageja esitanud ühtki argumenti selle kohta, et neid ei hõlma üldine eeldus.

76 Peale selle tuleb märkida hageja kordustaotlustes esitatud üldiste viidete osas dokumentidele, mida on tsiteeritud *Euroopa Liidu Teatajas* ametliku uurimismenetluse algatamise otsustes, et nendele dokumentidele on osutatud üldiselt ning

näitlikustamiseks, toetamaks hageja argumenti, mille kohaselt on uurimise eesmärki puudutava erandi kohaldamine toimiku kõigile dokumentidele ettekujuteldamatu.

77 Isegi kui eeldada, et viidet neile dokumentidele saab käsitada eespool punktis 72 osutatud dokumendi avaldamise taotlusena, on hageja sellekohased väited liiga ähmased ja üldsõnalised tõendamaks, et üldine eeldus neid ei hõlma.

78 Seetõttu tuleb leida, et hageja ei ole üldise eelduse kohaldamise välistamiseks esitanud kinnitavates taotlustes ühtki asjaolu.

79 Asjaolu, et hageja määratles hagiavalduse või nõuete muutmise staadiumis dokumente, mis tema sõnul oleks nende administratiivse sisu tõttu tulnud avalikustada, ei sea seda hinnangut kahtluse alla.

80 Neid dokumente ei ole sõnaselgelt ja individuaalselt määratletud kordustaotlustes, vaid pärast sõnaselgete otsuste tegemist. Kuna sellised taotlused konkreetselt neid dokumente käsitlevates kordustaotlustes puuduvad, siis tuleb leida, et komisjon ei pidanud neid sõnaselgetes otsustes individuaalselt ja konkreetselt uurima ning võis neile kohaldada üldist eeldust, et nende avaldamine kahjustaks uurimise eesmärki.

81 Kolmandaks tuleb tagasi lükata hageja argument, mille kohaselt kaitseõigused õigustavad dokumentide avaldamist. Kohtupraktikast tuleneb, et riigiabi üle järelevalve teostamise menetlus algatatakse liikmesriigi vastu ning järelevalve teostamise menetluse käigus ei saa abisaaja seega kaitseõigustele tugineda (vt selle kohta Euroopa Kohtu 24. septembri 2002. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-74/00 P ja C-75/00 P: Falck ja Acciaierie di Bolzano *vs*. komisjon, EKL 2002, lk I-7869, punktid 81 ja 82, ja Üldkohtu 30. aprilli 2002. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-195/01 ja T-207/01: Government of Gibraltar *vs.* komisjon, EKL 2002, lk II-2309, punkt 144).

82 Peale selle ei ole hageja tõendanud, kuidas avalikkuse ja läbipaistvuse põhimõtted ning lennutranspordi tarbijate huvi kaaluvad üles määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandas taandes ette nähtud uurimise eesmärgi üldise huvi.

83 Seetõttu järeldas komisjon õigesti, et ülekaalukam üldine huvi dokumentide avaldamist ei põhjenda.

84 Kõigest eeltoodust tuleneb, et komisjon ei rikkunud õigusnormi, kui tugines hageja taotlustes osutatud dokumentidele juurdepääsu keelamisel määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandas taandes ette nähtud erandile, kuna hageja ei olnud tõendanud, et üldine eeldus teatavaid dokumente ei hõlmanud ning et nendes taotlustes osutatud dokumentide avaldamist põhjendab ülekaalukas üldine huvi. Kuna viidatud erand hõlmab kõiki dokumente, millele juurdepääs keelati, ei ole hageja argumente muude sõnaselgetes otsustes nimetatud erandite kohta vaja uurida.

Hageja taotluses osutatud dokumentidele osalise juurdepääsu keelamine

– Poolte argumendid

85 Hageja leiab, et selgitus, mille komisjon andis dokumentidele osalise juurdepääsu keelamise kohta ning mille kohaselt „osaline juurdepääs ei ole võimalik, kuna dokumendid, millele juurdepääsu on keelatud, kuuluvad täielikult vähemalt kahe viidatud erandi alla", on tautoloogiline ja üldsõnaline. Esitatud järeldus ei vasta konkreetse ja individuaalse uurimise nõuetele, kuna selles ei märgita konkreetselt iga dokumendi kohta kohaldatavaid põhjuseid. Hageja leiab lisaks, et dokumentidele osalise juurdepääsu keelamine rikub proportsionaalsuse põhimõtet.

86 Komisjon palub see väide tagasi lükata.

– Üldkohtu hinnang

87 Nagu eespool punktis 70 meenutatud, kehtib üldine eeldus, et komisjoni riigiabi üle järelevalve teostamise menetlust käsitleva haldustoimiku dokumentide avaldamine kahjustab põhimõtteliselt uurimise eesmärki.

88 Hageja piirdus kordustaotlustes väitega, et teatavad dokumendiliigid sisaldavad paratamatult lehekülgi, mida on võimalik uurimise eesmärki kahjustamata avaldada.

89 Hageja ei ole asjaomaste dokumentidega seoses seega tõendanud, et osale dokumentidest ei ole üldine eeldus kohaldatav (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Technische Glaswerke Ilmenau, punkt 70).

90 Sellest tuleneb, et asjaomased dokumendid on üldise eeldusega tervikuna hõlmatud ning et seetõttu on proportsionaalsuse põhimõtte rikkumisele viitav argument tulemusetu.

91 Kõigest eeltoodust tuleneb, et komisjon keelas taotletavate dokumentide osalise juurdepääsu õigesti.

Teine väide, milles viidatakse põhjendamiskohustuse rikkumisele

Poolte argumendid

92 Hageja leiab, et komisjoni poolt dokumentidele juurdepääsu keelamise kohta antud selgitused ei põhjenda vastuolulisuse ja ebapiisavuse tõttu keelamist piisavalt. Hageja leiab, et komisjoni sõnaselgetes otsustes teostatud üldine ja abstraktne analüüs

ei võimalda tõendada, et iga dokument kuulub osutatud erandi alla ning et vajadus kaitse järele on tegelik.

93 Lisaks märgib hageja, et komisjon ei ole tõendanud eriomaste asjaolude olemasolu, mis võimaldavad jätta taotletud dokumentide konkreetse uurimismenetluse läbi viimata.

94 Lõpuks väidab hageja, et komisjoni esitatud põhjendus on ebatäielik, kuna viimane näib olevat keelanud juurdepääsu dokumentidele, mis ei kujuta endast dokumentidele juurdepääsu õiguse eranditega kaitstud huvidele tõsist ohtu.

95 Komisjon ei esita selle väite kohta sõnaselget seisukohta.

Üldkohtu hinnang

96 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peab EÜ artikli 253 kohane põhjendus näitama selgelt ja üheselt mõistetavalt õigusakti koostanud institutsiooni arutluskäiku, et võimaldada huvitatud isikutel oma õiguste kaitsmiseks saada teada vastuvõetud meetme põhjendused ning võimaldada kohtul otsust kontrollida. Siiski ei ole nõutud, et põhjendused täpsustaksid kõiki erinevaid asjakohaseid faktilisi või õiguslikke asjaolusid. Otsuse põhjenduse vastavust nimetatud nõuetele tuleb hinnata mitte ainult

selle sõnastust, vaid ka konteksti ja asjaomase valdkonna õiguslikku regulatsiooni silmas pidades (vt eespool viidatud kohtuotsus Co-Frutta *vs.* komisjon, punktid 99 ja 100 ja seal viidatud kohtupraktika).

97 Lisaks tuleb meenutada, et põhjendamiskohustuse rikkumise väite puhul on tegemist menetlusnormide rikkumise väitega, mis niisugusena erineb vaidlustatud otsuse põhjenduste ebatäpsust puudutavast väitest, mida tuleb käsitleda vaidlustatud otsuse põhjendatuse uurimisel (Euroopa Kohtu 2. aprilli 1998. aasta otsus kohtuasjas C-367/95 P: komisjon *vs.* Sytraval ja Brink's France, EKL 1998, lk I-1719, punkt 67; vt selle kohta ka Üldkohtu 19. juuni 2009. aasta otsus kohtuasjas T-48/04: Qualcomm *vs.* komisjon, EKL 2009, lk II-2029, punkt 179).

98 Käesoleval juhul on komisjon sõnaselgetes otsustes toonud välja hageja taotlustega hõlmatud dokumentide arvu ning need dokumendid liigitanud.

99 Komisjon andis hagejale juurdepääsu teatavatele dokumentidele ning märkis muudele dokumentidele juurdepääsu keelamise põhjenduseks eelkõige, et kuivõrd need on seotud riigiabi üle järelevalve teostamise menetlusega, siis hõlmab neid määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandas taandes ette nähtud erand. Komisjon täpsustas, et dokumentide avaldamine ohustaks konfidentsiaalsussuhet liikmesriikide ja kolmandate isikutega, seades poolelioleva uurimise ohtu.

100 Sõnaselgetest otsustest nähtub seega, et komisjon andis hagejale ühelt poolt teada, millised dokumendid erandi alla kuuluvad ja mis põhjusel seda erandit käesoleval juhul kohaldati, ning teiselt poolt võimaldas Üldkohtul otsust kontrollida.

101 Lisaks tuleb märkida, et hageja argumendid dokumentide individuaalse ja konkreetse uurimise teostamata jätmise kohta puudutavad sõnaselgete otsuste põhjendust ning seega on neid uuritud asjaomaste otsuste tühistamist käsitleva esimese väite raames.

102 Seega tuleb väide põhjendamiskohustuse rikkumise kohta tagasi lükata, ilma et oleks vaja teha otsust hageja argumentide kohta, mis puudutavad teiste osutatud eranditega seotud põhjendusi, kuivõrd määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandas taandes osutatud erand hõlmab kõiki dokumente, mille avaldamisest keelduti, ning sellest piisab keelamise põhjendamiseks.

103 Kõigist eelnimetatud põhjendustest tuleneb, et kuivõrd hagides palutakse sõnaselged otsused tühistada, tuleb need jätta rahuldamata.

Kohtukulud

104 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kodukorra artikli 87 lõike 6 kohaselt jaotab Üldkohus kohtukulud, kui asjas kohtuotsust ei tehta, omal äranägemisel.

105 Kuna kohtuasjades T-494/08, T-495/08, T-499/08, T-500/08 ja T-509/08 on hageja kohtuvaidluse kaotanud ja komisjon on hagejalt kohtukulude väljamõistmist nõudnud, tuleb komisjoni kohtukulud välja mõista hagejalt, kes ühtlasi kannab ise oma kohtukulud.

106 Seevastu tuleb märkida, et kohtuasjades T-496/08, T-497/08 ja T-498/08 tuleneb otsuse tegemise vajaduse äralangemine niivõrd, kuivõrd nendes kohtuasjades on hagid esitatud vaikimisi tehtud otsuste peale, asjaolust, et komisjon tegi pärast määruse nr 1049/2001 artiklis 8 ette nähtud tähtaja möödumist ning nendes kohtuasjades hagide esitamist sõnaselge otsuse. Sel põhjusel ning olgugi et hageja on sõnaselgete otsuste peale esitatud hagide osas kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtuasjades T-496/08, T-497/08 ja T-498/08 mõista hageja kohtukulud välja komisjonilt, kes ühtlasi kannab ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kaheksas koda)

otsustab:

1. Kohtuasjad T-494/08, T-495/08, T-496/08, T-497/08, T-498/08, T-499/08, T-500/08 ja T-509/08 tuleb käesoleva kohtuotsuse huvides liita.

2. Kohtuasjades T-494/08, T-495/08, T-499/08, T-500/08 ja T-509/08 esitatud hagid on vastuvõetamatud niivõrd, kuivõrd need on suunatud juurdepääsu keelamise vaikimisi tehtud otsuste peale.

3. **Puudub vajadus kohtuasjades T-496/08, T-497/08 ja T-498/08 esitatud hagide üle otsustada niivõrd, kuivõrd need on suunatud juurdepääsu keelamise vaikimisi tehtud otsuste peale.**

4. **Jätta hagid ülejäänud osas rahuldamata.**

5. **Mõista kohtuasjades T-494/08, T-495/08, T-499/08, T-500/08 ja T-509/08 kulud välja Ryanair Ltd-lt.**

6. **Mõista kohtuasjades T-496/08, T-497/08 ja T-498/08 Ryanair Ltd kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt, kes ühtlasi kannab ise enda kohtukulud.**

Papasavvas Wahl Dittrich

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 10. detsembril 2010 Luxembourgis.

Allkirjad